

her navnlig sigter, Veie, der ikke have deres Plads paa Regulativet, og heller ikke ere aldeles private Veie.

Indenrigsministeren: Det er ganske sikkert, at Forordningen af 1793 angaaer alle Biveie og siger, at de alle skulle vedligeholdes og vedligeholdes af dem, der have Nytte og Brug af dem, og denne Bestemmelse er ikke nogetsteds hævet. Anordningen af 13de August 1841 siger, at Sogneforstanderskabet skal være pligtigt til at sørge for, at Sognet er forsynet med de nødvendige Biveie, og Forordningen af 29de September 1841 siger, at der skal forfattes et Regulativ over de Sogneveie, som hele Sognet som saadant skal vedligeholde. Efter Forordningen af 1793 er det imidlertid ingenlunde alle Biveie, som det er paalagt hele Sognet som saadant at vedligeholde; thi der kan være Bylag eller visse Districter, som ene benytte en saadan Veie f. Ex., til Møllevei, og Vedligeholdelsen af den vil da blive paalagt disse Districter. De Bestemmelser, som i saa Henseende indeholdes i Lovgivningen, ere ikke alene ikke hævede, men derimod paa det Allerbestemteste gjentagne, saa at endogsaa Anordningen af 29de September 1841, som jeg tidligere nævnte, netop begynder med, at de almindelige Regler fremdeles skulle staae ved Magt. Derimod maa jeg give den ærede Taler fuldkommen Ret i, at i Praxis følges det ikke, men jeg troer ogsaa, at det er ligesaa sikkert, at man i den Henseende i Praxis misforstaaer Lovgivningen, og det stæer tildeels, fordi det er meget beqvemt for Sogneforstanderskaberne og Politimestrene at sige: Den Veie staaer ikke paa Regulativet, derfor have vi ikke Noget med den at gjøre.

Rosenørn-Teilmann: Jeg vil kun sige, at det vilde være mig meget kært at høre af den ærede Indenrigsminister, i Genhold til hvilken Lov Politimesteren er berettiget til at paalægge et Eierlag at gjøre en Veie istand. De Anordninger, som han har citeret, kan jeg ikke finde nogen Hjemmel for et saadant Paalæg til et Eierlag eller en enkelt Mand.

Indenrigsministeren: Jeg vil spørge den ærede Taler, om han, forinden Forord-

ningen af 29de September 1841 udkom, antog, at Politimesteren ikke var forpligtet og berettiget til at fordræ saadanne Veie vedligeholde og at paalægge dem Vedligeholdelsen, som han har meente, den ifølge Forordningen af 1793 skulde paahvile, og, dersom dette er Tilfældet, vil jeg fremdeles spørge ham om, naar denne Forpligtelse for Politimesteren er hævet. Det er tværtimod i Anordningen af 13de August 1841 udtrykkelig sagt, at Sognefogdernes og Politimestrenes Forpligtelser med Hensyn til Veivæsenet vedblive, og at Amtmændene fremdeles skulle have Tilsyn med Biveienes Vedligeholdelse. Der er endnu ikke i denne Anordning Tale om noget Regulativ, men kun om Biveie i Almindelighed, og Forordningen af 29de September 1841 taler kun om de Biveie, som Sognene qua Communer skulle vedligeholde.

Simony: Jeg maa tillade mig endnu at bemærke, at den Bestemmelse, der findes i Communalanordningen af 13de August 1841, fortolkes og har steds, saavidt mig bekjendt, været fortolket saaledes, at derved kun er sigtet til saadanne Veie, som særlig høre under Sogneforstanderskabernes Forsorg og altsaa ere optagne paa Regulativet. Jeg erkjender fuldt vel, hvad den ærede Minister siger, at det ikke udtrykkelig staaer i Loven; men den er nu engang bleven fortolket paa denne Maade. Det forholder sig ogsaa ganske rigtigt, som den ærede Minister har bemærket, at der i Forordningen af 13de December 1793 er udtalt den almindelige Sætning, at de, der have Nytte af Veien, skulle vedligeholde den; men Spørgsmaalet er: Hvorledes forholder man sig, naar de ikke gjøre det? Nu siger den ærede Minister: Saa kan man lade Politimesteren paalægge dem det. Men Politimesteren kan kun give dem et Tilhold, og hvis de ikke efterkomme det, har han ingen anden Magt end at lade dem tiltale ved Domstolene og paa denne Maade fremtvinge det. Men derved bliver dog Spørgsmaalet om Eternes indbyrdes Forhold ikke afgjort, og jeg maa derfor gjentage, at jeg finder det klart, at der mangler en Lovbestemmelse om, hvorledes en saadan Sag skal fremmes, og hvorledes den skal finde sin Afgjørelse.